

“Ik wil u weer een toekomst geven en nieuwe hoop.”

Boek Jeremia, hoofdstuk 29, vers 11

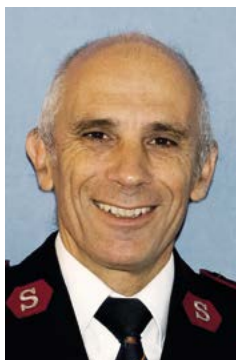
■ DOSSIER ■

Vrouwen in het
Leger des Heils

“Hoop in het hart van onze missies”

Het Leger des Heils is een internationale beweging en behoort tot de universele christelijke kerk. Zijn boodschap is gebaseerd op de Bijbel. Zijn dienstverlening wordt gestimuleerd door de liefde tot God. Zijn opdracht is het Evangelie van Jezus Christus te prediken en in Zijn naam menselijk nood te lenigen zonder enige vorm van discriminatie.

Onze vrede ligt elders!

September, terug aan de slag. We zijn allemaal blijgezind en vol enthousiasme...

De zomer van 2022 zal worden herinnerd als het terugvinden van de vakantiesfeer. Specialisten voorspelden een geleidelijke opgang van het vervoer na de pandemie, maar uiteindelijk was het een stormloop op alle vervoermiddelen. "Mensen moeten er even tussenuit", "er is een inhaalbeweging te maken", wordt ons voorgehouden.

We dachten dat we ons hadden aangepast, dat we begrepen hadden dat een wat trager tempo goed voor ons is, dat kwaliteit boven kwantiteit moet gaan... In feite hebben we dat niet lang onthouden.

Natuurlijk hebben deze twee jaren ons veel ontmoediging gebracht en wij zouden ons herbronnen, maar wat is de realiteit?

Bracht een vakantie naar het andere eind van de wereld ons echt wat we nodig hadden? Keren we in september terug met een vernieuwde visie, een nieuw enthousiasme? Zijn onze ontmoediging, moeheid en zorgen tijdens de vakantie gesmolten als sneeuw voor de zon? De realiteit is helaas

anders. Bij onze terugkomst botsen we terug op onze zorgen en beslommeringen (als we deze dan al even konden achterwege laten tijdens de vakantie). Zij zijn niet veranderd, ze zijn niet kleiner geworden. Wat een illusie te denken dat een paar dagen of enkele weken verlof ons dagelijks leven zou veranderen.

Het is correct, goed en noodzakelijk om van tijd tot tijd te stoppen, om iets anders te doen en wat vakantie te nemen. Maar we moeten ons ervan bewust zijn dat dit niet DE oplossing is voor al onze problemen. Als wij de zaken zo zien, dan zal september en de daaropvolgende maanden hard aankomen en ons alweer teleurstellingen brengen.

De wereld waarin wij leven zit vol beloften die niet kunnen nagekomen worden en toch trappen wij er regelmatig in. Laten we niet vergeten dat onze redding, onze vernieuwing, onze vrede, elders ligt. Het is niet de vakantie of de drukte van onze bezigheden die ons de vrede zullen geven die we zo wanhopig nastreven, maar veeleer een eenvoudige en hechte relatie met onze schepper, want ons wordt gezegd: "Ontlast u van al uw zorgen, want Hij zorgt voor u." 1 Petrus 5:7. ■

Kolonel Jacques Donzé
Voorzitter van het Leger des Heils

“Vrouwen, ten dienste van God”

Hoewel vrouwen niet vaak in de Bijbel worden genoemd, heeft elk van hen een prominente en opmerkelijke plaats in het Oude en het Nieuwe Testament. Hun portretten variëren van de koningin van Sheba, een heerseres die onder de indruk was van Salomo's wijsheid, tot Lydia, een verkoopster van textielverf uit de stad Thyatira, die gegrepen was door Paulus' onderricht en hem en de jonge Timotheüs in haar huis verwelkomde.

In de Bijbel lezen we over de dochter van de Farao, die een baby vindt in een rieten mandje dat op de Nijl drijft, hem uit het water redt en hem Mozes noemt; over Debora, 40 jaar lang de enige vrouwelijke rechter in Israël; over Maria van Magdala, een leerlinge van Jezus, die hem volgt tot aan zijn laatste dagen; en over anderen, onder wie de jalouse, de nieuwsgierige, de verwaarloosde, de toegewijde, de gelovige.

In Genesis ontmoeten we Eva, de eerste vrouw die door God naar zijn evenbeeld werd geschapen om de mens te vergezellen. Verderop vinden we het prachtige verhaal van Rachab, een prostituee die een gelovige werd, die zichzelf verlost door twee Israëlitische spionnen te redden die zich in haar huis waren komen verstoppen, en die haar familie zouden redden. De Evangelies lichten een tipje van de sluier op over Maria, de moeder van Jezus, een liefhebbende en zorgzame vrouw met een opmerkelijk leven.

In deze tijd wil ik vooral herinneren hoe Eunice en Lois voor Timothy zorgden. Een moeder en grootmoeder, overtuigd van de kracht van Gods Woord, onderwezen hun kind in het geloof in God en de Schriften. Stel je voor dat deze grootmoeder de blijde boodschap van Jezus Christus verkondigt aan het kleintje op haar schoot en die later geroepen zal worden om deze boodschap te onderwijzen, in navolging van de apostel Paulus. Wat een mooie erfenis!

Zo'n tweeduizend jaar later zijn wij in zekere zin de vruchten van datzelfde onderwijs, zoals het Evangelie tot ons is gekomen. Het is natuurlijk in deze lijn dat vrouwen evenzeer hun plaats hebben ingenomen naast de mannen in het Leger des Heils.

Vanaf haar stichting aan het einde van de 19e eeuw bood deze internationale beweging aan vrouwen niet alleen een plaats op al haar werkterreinen, maar ook om aan het publiek over te brengen wat de Heilige Geest in haar hart had gelegd. Dat was in die tijd verre van gebruikelijk.

Geleidelijk aan is de missie die door vrouwen in het Leger des Heils wordt uitgevoerd, via de afdeling Women's Ministries

Eva Burrows Generaal in het Leger des Heils van 1986 tot 1993

hoofdzakelijk gericht geworden op de materiële en geestelijke behoeften van andere vrouwen en hun gezinnen. Natuurlijk verheugen wij ons elke dag over de zichtbare verandering die plaatsvindt in het leven van vrouwen wanneer zij Jezus Christus ontmoeten en – op hun beurt – in de hoop die zij brengen aan hun gezinnen en hun kennissen.

In de 157 jaar van haar bestaan is het Leger des Heils geleid door 21 generaals, waaronder drie vrouwen: **Evangeline Booth (1934-1939)**, **Eva Burrows (1986-1993)** en **Linda Bond (2011-2013)**. Slechts één vrouwelijke officier werd benoemd tot stafchef, de rechterhand van de generaal, commissaris **Robin Dunster (2006-2010)**.

Hier en daar worden vrouwelijke officieren, vaak alleenstaand, aangesteld als hoofd van een gebied of als tweede-in-rang, maar dit blijft zeldzaam. De realiteit is dat vrouwen, zelfs als officier, nog steeds een lagere positie in de hiërarchie innemen.

We hebben nog een lange weg te gaan om het potentieel van vrouwen ten volle te benutten en om ervoor te zorgen dat we gendergelijkheid nastreven bij belangrijke beslissingen.

Elke vrouw heeft de kans om haar plaats te vinden in een korps* en zich te ontplooiën in een taak, zolang deze haar wordt toevertrouwd: haar medemens dienen, de gemeenschap onderrichten, de officieren ondersteunen... Wat is de jouwe? ■

© Eliane Naud, Kolonel

Meer dan overwinnaar, meer dan zegevierend

De uitdrukking “meer dan overwinnaar”, die al sinds het begin deel uitmaakt van het vocabulaire van het Leger des Heils, is ook het thema van de dienst Vrouwen en Gezinswerk voor het jaar 2022. Maar wat betekent het om “meer dan overwinnaar” te zijn? Deze uitdrukking heeft me altijd geïntrigeerd. De winnaar van een race is de eerste die aankomt. En aangezien er niemand vóór hem is, is er geen “meer dan winnaar”. Dus wat betekent het?

Ik heb geleerd dat winnaar zijn niet noodzakelijkerwijs betekent dat je de anderen voor bent – de allereerste bent – maar dat je het doel bereikt dat je voor jezelf hebt gesteld, of dat je de uitdagingen overwint waarmee ieder van ons in de loop van het leven wordt geconfronteerd. Om de vergelijking met de race door te trekken, overwinnaar zijn is natuurlijk winnen. Maar voor anderen is de race uitlopen al een grote overwinning. Als wij deze uitdrukking in dat licht zien, dan kunnen wij onszelf overtreffen en “meer dan een winnaar” zijn. Je hebt de race niet alleen uitgelopen, maar ook een betere tijd neergezet dan verwacht.

Veel vrouwen hebben nogal wat moeite moeten doen om dit te bereiken. Catherine Booth, de “moeder van het Leger des Heils”, besloot zich in het openbaar uit te spreken toen dit in haar tijd voor vrouwen niet was toegestaan en door hen werd afgekeurd. De tiener Anne Frank liet ons haar dagboek na, gedwongen om met haar familie ondergedoken te leven voordat ze naar een concentratiekamp werd gedeporteerd. Rosa Parks stond haar mannetje door in de bus te blijven zitten terwijl de apartheid zwarte Amerikanen dwong hun zitplaats af te staan aan blanken.

De lijst kan nog wel even aangevuld worden. Maar het zijn niet alleen beroemde mensen. Dat is tevens het jonge meisje met aandachtstekort en dyslexie dat haar handicap moet overwinnen om het op school goed te doen. Het is de alleenstaande moeder die wroet en ploetert om haar kinderen op te voeden en haar huishouden te runnen naast haar job, die van essentieel belang is om haar gezin te onderhouden. Zo ook de jonge officier van het Leger des Heils, die moet beantwoorden aan de eisen van de zending die God haar heeft toevertrouwd, terwijl zij tegelijkertijd moet zorgen voor de kleine kinderen die ze onder haar hoede krijgt. Ook hier zou de lijst bijna eindeloos kunnen worden uitgebreid. Deze vrouwen zullen hun naam niet in de geschiedenisboeken achterlaten, maar hun inspanningen zijn daarom niet minder belangrijk.

Ik geloof dat wij allen op een of andere dag gedwongen worden om een meer veeleisende of pijnlijke situatie onder ogen te zien. Vanaf het allereerste begin heeft het Leger des Heils zich bekommerd om vrouwen, alle vrouwen, en wij willen nog steeds al diegenen steunen die gedwongen worden hun grenzen te overschrijden. We willen dat ze “meer dan overwinnaars” zijn, meer dan zegevierend. Wij willen hen helpen de uitdagingen aan te gaan die het leven hen oplegt, en zich niet te laten wegdrummen, zodat zij zich kunnen ontplooiën en hun doel bereiken. Maar we mogen niet vergeten dat we niets kunnen doen zonder Gods hulp. De apostel Paulus zegt in zijn brief aan de Romeinen (hfdst. 8, vers 37): **“Maar in al deze dingen zijn wij meer dan overwinnaars door Hem, die ons heeft liefgehad.”**

Wat zijn «al deze dingen»? - Discriminatie, laster, pesterijen, misbruik, onzekerheid, minachting, moreel en lichamelijk lijden, invaliditeit, gezinsproblemen, uitputting, de beperkingen van het beroepsleven en zovele andere! Wij kunnen deze dingen overwinnen omdat Jezus Christus ons heeft liefgehad. Omdat Christus “meer dan overwinnaar” is geweest over de dood. Dit is de boodschap die wij willen nalaten aan alle vrouwen van onze tijd: wanneer wij het gevoel hebben dat wij niet kunnen slagen, wanneer het doel nog zo ver weg lijkt, zelfs onbereikbaar, laten wij dan op God vertrouwen en de wedloop tot het einde toe voortzetten om “meer dan overwinnaars te zijn door Hem die ons zozeer heeft liefgehad”. ■

Colonelle Claude-Evelyne Donzé

■ Gedachtenwisseling

Niets is onmogelijk voor God!¹

Maja Schwegler heeft de Zwitserse nationaliteit en komt uit een legerfamilie van 7 kinderen. Na een driejarige commerciële opleiding, voelde zij zich op 17-jarige leeftijd geroepen om God te dienen in het Leger des Heils.

Opeenvolgende benoemingen brachten haar naar Zwitserland, eerst bij het jeugdsecretariaat in Bern, daarna bij een korps², en dan naar Engeland en tenslotte naar België waar ze huwde. In een interview legt Maja uit hoe zij haar missie als vrouw ziet.

Hoe voelde de roeping om God te dienen in het Leger des Heils?

Het was op een congres van het Leger des Heils tijdens een Hemelvaartweekend in Zurich. Aangezien ik van kindsbeen af al zeer actief was in deze organisatie, zag ik geen andere richting voor mijn leven.

Was uw plaats als vrouw gelijk aan die van mannen, voelde u zich daar welkom?

Ik heb nooit het gevoel gehad dat ik minder verantwoordelijkheid kreeg dan mijn mannelijke collega's. Ik had in mijn jeugd goede voorbeelden gezien van vrouwen met grote verantwoordelijkheden, waaronder een dame die de kweekschool leidde (opleidingsschool voor predikanten van het Leger des Heils).

Wanneer ik zieken bezocht in ziekenhuizen en openbare diensten, werd ik altijd goed ontvangen, ook al was ik vaak alleen met mijn verantwoordelijkheden in de diverse geloofsgemeenschappen waar ik was aangesteld. In mijn jonge jaren was ik vrij verlegen, maar langzaam kreeg ik meer zelfvertrouwen als ik in moeilijke situaties terecht kwam. Het Bijbelvers «Als ik zwak ben, ben ik sterk»³ was altijd bij me.

Had u het gevoel, in oecumenische kringen, dat het een verschil maakte om een vrouwelijke voorganger te zijn?

Dat ik een vrouw ben, heeft me nog nooit problemen bezorgd. Ik was ongehuwd tot mijn 53ste jaar en heb mij zonder spijt aan mijn roeping in dienst van God gewijd. Gedurende mijn hele ambtsperiode heb ik motivatie gevonden in alle verschillende opdrachten die mij werden toevertrouwd, hetzij in secretariaatsfuncties, in het contact met jongeren of binnen de geloofsgemeenschap.

Is er een vrouw in de Bijbel die u bijzonder aanspreekt?

Er zijn er veel! Ik hou van Martha en Maria³, die elkaar aanvullen. Soms herken ik mij in Martha, die voor anderen zorgt, maar ik moet ook luisterend zijn, zoals Maria. Ik vind mezelf in beide terug, maar het voelt moeilijker voor mij om stil te zitten en te luisteren.

Sinds 2006, bent u met pensioen. Voelt u zich nog steeds geëngageerd?

Ik ging met pensioen na 43 jaar dienst. Op dat moment was er geen officier in het korps (geloofsgemeenschap) van Quaregnon, dicht bij mijn woonplaats. Dus ging ik natuurlijk door met wat activiteiten. Ik bleef in de fanfare spelen, en van tijd tot tijd leidde ik de Vrouwenbond (damesclub). Tot aan de pandemie verkocht ik graag 'het krantje' van het Leger des Heils in cafés, een aloude traditie van het Leger des Heils, die mij veel contacten heeft opgeleverd. Helaas kwam hier een eind aan. Maar ik nam ook de tijd om in onze mooie streek te wandelen.

Welk advies zou u kunnen geven aan vrouwen die op zoek zijn naar hun plaats in de maatschappij?

Laat je leiden. Het is geen race of een man/vrouwwedstrijd om de beste te zijn. Er zijn veel gelegenheden om dienstbaar te zijn en te luisteren naar anderen, in gedachten houdend dat enkel wat gedaan wordt voor God, blijvend is. ■

Geïnterviewd door Christel Leocq

¹ Liefelingsvers van Maja uit het evangelie van Lucas, hoofdstuk 1, vers 37

² Geloofsgemeenschap

³ Twee Korintiërs, hoofdstuk 12, vers 10

⁴ Het evangelie volgens Lucas, hoofdstuk 10, verzen 38 tot 42

Chouchanik : van oost naar west, wat een engagement !

Chouchanik is van Armeense afkomst. De Armeense samenleving, die van oudsher patriarchaal is, kent aan vrouwen een dubbelzinnige plaats toe tussen onderwerping en macht. Zij is de voogd van het huis en verantwoordelijk voor de opvoeding van haar kinderen, maar in sommige plattelandsgebieden is zij nog steeds afhankelijk van de welwillendheid van haar echtgenoot. Velen van hen hebben nu school gelopen en hebben toegang tot banen met verantwoordelijkheid.

Hoe lang werk je al bij het Leger des Heils en hoe kwam je in contact met hen?

Zodra ik vanuit Armenië in België aankwam, ben ik op zoek gegaan naar een baan. Het was een kleine advertentie in de krant «Le soir» die mijn aandacht trok: «vreemde talen gewent». Ik werd meteen aangenomen, op 1 september 1997 om precies te zijn... Dat is nu 25 jaar. Ik ben begonnen als opvoeder, daarna als hoofdopvoeder en nu als directeur.

Wat zijn de waarden van het Leger des Heils die je in het bijzonder steunt?

Vooraf kende ik het Leger des Heils niet. Na verloop van tijd ontdekte ik haar geschiedenis en missie. Ik kende de instellingen, de korpsen en de jeugddienst. Mijn kinderen hebben jaren deelgenomen aan de vakantieverblijven in Spa. In mijn werk heb ik altijd geluisterd naar anderen, met aandacht voor hun behoeften. De vele vertalingen die ik heb gemaakt, hebben me nog dichterbij de bewoners gebracht. De waarden van het Leger des Heils zijn essentieel in ons werk: wederzijds respect, vertrouwen, eerlijkheid... De mensen die aan ons zijn toevertrouwd blijven soms jaren in het centrum. We werken en vormen een gezin, we zien hun kinderen opgroeien.

Wat zijn jullie uitdagingen voor de mensen in deze instelling?

Onze bewoners zijn afhankelijk van de uiteindelijke beslissing over hun asielpcedure. Een ja of een nee kan de loop van hun leven radicaal veranderen! In ons werk richten we ons op de autonomie van de bewoners. Wij bieden en suggereren vele manieren om het vertrek uit de instelling en de terugkeer naar zelfstandigheid te vergemakkelijken. Het aanleren van een andere taal, de integratie en de toegang tot de arbeidsmarkt worden individueel benaderd. Ons doel is de mannen en vrouwen die wij ontvangen de kennis bij te brengen die zij nodig hebben om het beroepsleven in België aan te kunnen.

Heb je nog projecten?

We hebben een heel concreet project voor alleenstaande moeders met jonge kinderen. Ervaring leerde ons dat zij de meest kwetsbare bevolkingsgroep zijn. Door het gebrek aan gezinssteun en kinderopvangplaatsen kunnen zij zich niet aanbieden op de arbeidsmarkt. We willen steun opzetten om deze alleenstaande moeders een kans te geven om een opleiding te volgen, een taal aan te leren... Zij verliezen soms jaren totdat hun kinderen zijn opgegroeid en naar de kleuterschool mogen gaan.

Een andere doelstelling is ook om een computerruimte voor de bewoners te creëren.

Heeft de pandemie jouw manier van werken veranderd?

De pandemie liet ons voelen hoe afhankelijk we zijn van de digitale wereld, computers en internet. Van de ene dag op de andere moesten studenten en bewoners online cursussen volgen. Velen ontbrak het aan het nodige materiaal of hadden thuis gewoon nog geen computer of netwerk. Dit is een van de redenen waarom wij werken aan dit project “computerlokaal voor de bewoners”.

Onze wens is dat “met of zonder papieren” iedereen geliefd en gerespecteerd kan worden, dat discriminatie niet langer hun reis overschaduwet en dat hun verschil voor ons een aanwinst is. Op dit moment, nu de bommen op Oekraïne vallen, moeten wij meer dan ooit de handen ineenslaan en ons hart open-Ûstellen. Het woord “ONTHAAL” moet een heel nieuwe dimensie krijgen. ■

Interview door Christel Lecocq

Met uw nalatenschap bestrijden we de armoede

Josée is goed in de vijftig en sinds enige tijd via haar werk in contact met het Leger des Heils in Antwerpen. Naar aanleiding van persoonlijke gebeurtenissen die haar hebben getroffen, wenst zij “haar zaken” op orde te brengen en heeft zij nagedacht over haar testament. Ze zou graag een erfenis nalaten aan het Leger des Heils. Ze legt ons haar aanpak uit.

Waar kent u het Leger des Heils van?

De naam is bekend over de hele wereld. Deze organisatie, die werkt met mensen in precare situaties, die het slachtoffer zijn van discriminatie of misbruik, kwam vaak ter sprake in mijn referenties. Ik kwam in contact met de plaatselijke gemeenschap door mijn werk in het Koninklijk Orthopedagogisch Centrum (KOCA) in Antwerpen. Onze organisatie bestaat uit scholen en instellingen voor kinderen, jongeren en volwassenen met een handicap of met een vermoeden van een handicap (doof en slechthorend, autismespectrumstoornissen, taalontwikkelingsstoornissen, leer- en gedragsmoeilijkheden). Geleidelijk aan begonnen we samen te werken.

Waarom bent u in contact gekomen met het Leger des Heils in Antwerpen?

Bij KOCA werk ik voor gezinnen die in armoede leven. Ik kom op voor hun rechten en steun hen in allerlei kwesties. We ontmoeten ouders en doen verschillende activiteiten met families.

Sinds lange tijd bestaat er een partnerschap tussen de studenten van de afdeling winkelhulp en het Leger des Heils. Ze komen de gedoneerde kleren sorteren.

Met de oudergroep komen we samen in het lokaal van het Leger des Heils. We hebben een samenwerking waardoor ouders kleding kunnen uitzoeken bij het Leger des Heils. Een aantal van mijn gezinnen maakt gebruik van de voedseldistributie en helpt zelfs mee met de verdeling.

Wat trekt je het meest aan in het Leger des Heils?

Het internationale aspect! Een organisatie als deze, die over de hele wereld werkt om mensen in armoede te helpen, heeft mij altijd aangesproken. Het is dit actieterrein dat mij het meest na aan het hart ligt. Het directe contact met de begunstigden is belangrijk voor mij. ■

Geïnterviewd door Esther Tesch

**13 SEPTEMBER:
INTERNATIONALE DAG
VAN HET TESTAMENT
VOOR HET GOEDE DOEL**

TESTAMENT.BE

[HTTPS://WWW.TESTAMENT.BE](https://www.testament.be)

Verwelkomen, ondersteunen, begeleiden

Het gemeenschapscentrum van het Leger des Heils in Luik is betrokken bij talrijke acties in de strijd tegen verschillende vormen van bestaansonzekerheid, zowel materieel, moreel als spiritueel. Sinds enkele maanden wordt nagedacht over een zo goed mogelijk antwoord op de problemen van de studenten die in de regio van Luik wonen. Het Leger des Heils opent zijn deuren voor hen.

Het is duidelijk dat de levensomstandigheden van sommige studenten hoger onderwijs in de Federatie Wallonië-Brussel steeds precairder worden. Bijna 40% bevindt zich in een nijpende financiële situatie, en velen van hen verklaren zelfs dat zij een maaltijd of gezondheidszorg hebben moeten overslaan om hun studie te kunnen betalen. Deze situatie vermindert hun

kansen op succes en leidt tot ongelijkheid van kansen. Bovendien hebben meer dan een half miljoen studenten in België een baan om in hun levensonderhoud te voorzien. Zij zijn vaak niet op de hoogte van hun rechten en plichten met betrekking tot werk en belastingaangifte.

In samenwerking met Secours Étudiants werd begin juli in de lokalen van het Leger des Heils een conferentie gehouden om studenten in preciaire situaties beter te informeren. Steeds meer studenten die in een kwetsbare situatie verkeren, worden door de universiteit van Luik en door de Haute École van de provincie Luik doorverwezen naar het Leger des Heils of naar Secours Étudiants. Zij krijgen voedselhulp, advies over een procedure, of vinden een luisterend oor.

Maar meer dan materiële steun wil het Leger des Heils zijn deuren openen voor jongeren die op zoek zijn naar een

rustige en serene plaats om te studeren. Aanvankelijk waren zij op zoek naar lokalen tijdens de studeerperiodes toen de bibliotheken vol waren, en zijn er een vijftiental die hier studeren. Er zijn verschillende voordelen om hier te studeren,” zegt Anaïs. Hoewel de studeerperiode stresserend is, geeft studeren op een bekende plaats met studenten die niet met elkaar wedijveren een zekere sereniteit. We kunnen elkaar helpen, we hebben toegang tot de fotokopieermachine, wifi en we kunnen hier zelfs onze maaltijden opwarmen om gezond te eten. Sommige van de studenten waren al betrokken bij activiteiten van het Leger des Heils, zoals de jeugdgroep. Samenkomen tijdens het wachten op de proclamatie scheidt banden. Sommigen van hen komen ook samen om voor elkaar te bidden.

De studenten zijn niet verbaasd dat een kerkgemeenschap dit onthaal aanbiedt. “Ik weet niet of het reeds is ingeburgerd om hier te komen studeren, maar het brengt zeker steun in een tijd waarin we bijzonder gestrest en bezorgd zijn. Hoewel we elk een andere studierichting volgen, doet het samenzijn tijdens de pauzes deugd,” zegt Marie-Simplice.

Naar het Leger des Heils komen is ook een gelegenheid om de missies te ontdekken en soms om betrokken te raken als vrijwilliger of om een christelijke gemeenschap te vinden. Voor het najaar zijn andere conferenties gepland over onderwerpen die van bijzonder belang zijn voor studenten. ■

Reportage van de hand van Esther Tesch

Informatiesessie

Verwelkom de vreemdeling, een bijzondere missie van het Leger des Heils

Op kolonie in Barandons

Geconfronteerd met de tekortkomingen van de samenleving ten aanzien van de arbeidersklasse in de 19^e eeuw, stelde William Booth, de stichter van het Leger des Heils, een systeem van sociale regeneratie voor dat gebaseerd was op het principe van kolonies in de steden, dan op het platteland en tenslotte in de overzeese gebieden.

Vanaf het begin stelde het Leger des Heils emigratie naar de kolonies van het Britse Rijk of naar de Verenigde Staten voor als oplossing voor de materiële ellende. Deze relatie met de vreemdeling zou echter worden omgekeerd.

Zo leek de beweging vanaf 1881 in de Latijnse landen een vreemde eend in de bijt van de Europese genootschappen van die tijd. Hoewel het Leger des Heils het programma van Booth in België en Frankrijk ontwikkelde, schoot het toch wortel in Frans Algerije. Integendeel, de economische en sociale context van de eerste helft van de 20^e eeuw bevorderde de komst van migranten. De industriegebieden ontvingen arbeidsmigrant, vooral in de steenkoolmijnen van Wallonië en het Noorden. Het was in deze arbeiderswijken dat de heilsmessie zou worden uitgevoerd en dat er talrijke evangelisatieposten zouden ontstaan,

zoals bij ons (Borinage-streek in La Louvière, Wasmes, Pâturages en vervolgens Quaregnon) en in Frankrijk (Croix en Roubaix).

De burgeroorlog, gekoppeld aan de revolutie van 1917 in Rusland, leidde tot de immigratie van veel Russen naar Frankrijk in de Parijse regio. Van 1925 tot 1927 hield een groep Russische heilssoldaten bijeenkomsten in Boulogne-Billancourt, in de achterkamer van een café in de buurt van de Renault-fabrieken. Het korps (geloofsgemeenschap) werd er opgericht in 1927. Majoor Maria Petrojitsky, zelf een Russische emigrant, kreeg de leiding over deze gemeenschap. Van 1935 tot 1947 leidde zij het Russischtalige korps in de Rue des Suisses in Parijs. Tegelijkertijd vonden overlevenden van de Armeense genocide onderdak bij de legerleden, in de verschillende nederzettingen in het gebied. Velen van hen traden zonder aarzelen toe tot de rangen van het Leger des Heils, zoals sergeant-majoor Serop Farshian, commandant Hripsimé Seferian en commandant Haïg Keuchkérian.

In de Haute-Loire droeg het Leger des Heils al voor het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog bij aan de opvang van Spaanse vluchtelingen die de dictatuur van Franco ontvluchtten. Onder de opvangcentra was de Genêts d'or kolonie te Chambon-sur-Lignon, geleid door de adjudanten Juliette en Marcel

Sarran, de hele oorlog actief. Evenzo organiseerde het Leger des Heils in het chalet Barandons, bij Le Chambon, vanaf 1940 de opvang van kinderen uit het interneringskamp van Gurs. Deze beschermende schuilplaats bleef gedurende de ganse oorlog bestaan voor Joodse kinderen, onder de dekmantel van het "Secours suisse" in 1943-1944, toen alle bedrijvigheid van het Leger des Heils in de zuidelijke zone verboden was.

In 1962 konden dankzij een gezamenlijke actie van het korps en de instelling van het Leger des Heils in Marseille gerepatrieerden uit Algerije worden opgevangen en tijdelijk in Europees Frankrijk worden ondergebracht. Voor deze diensten werd majoor Élie Bordas benoemd tot ridder van het Legioen van Eer.

Meer recent, na de Afrikaanse onafhankelijkheid, brachten de economische en politieke crisissen in Kongo en Zaïre de heilssoldaten uit deze landen ertoe zich aan te sluiten bij de bestaande gemeenschappen in Frankrijk en België. Onder andere de posten in Boulogne-Billancourt en Brussel II zijn vandaag de dag getuigen van een doorleefd universalisme van de Kerk, dat door de hele geschiedenis van Het Leger des Heils kan worden teruggevonden. ■

Sergeant Majoor Marc Muller

Oekraïense vluchtelingen vinden terug wat levensvreugde

FRANKRIJK

In het kader van de dynamiek van het korps in Straatsburg, die voor een deel bestaat uit mensen uit Oekraïne of Russischsprekende landen, heeft de gemeenschap steun geboden voor de educatieve, sociale en geestelijke integratie van Oekraïners die de oorlog in hun land ontvluchtten. Op basis van de getuigenissen en levenservaringen van de mensen die het korps in het verleden heeft verwelkomd, was de door het hoofdkantoor gelanceerde oproep tot het indienen van projecten een voor de hand liggende keuze voor alle leden van de gemeenschap.

Bij aankomst in Frankrijk worden volwassen vluchtelingen (hoofdzakelijk alleenstaande vrouwen met of zonder kinderen) opgevangen door verschillende organisaties en verenigingen die materiële hulp, onderdak en voedsel bieden. Vaak houdt de hulp daar op. Helaas hebben deze mensen ook steun en begeleiding nodig bij het integreren in de maatschappij waar zij terecht zijn gekomen, haar sociale, educatieve en culturele eigenheid leren vatten.

Tatiana Lehenkina is een dynamische en ondernemende vrouw. Ze is moeder van vijf kinderen en kwam in 2014 naar Frankrijk, op de vlucht uit Oekraïne en de oorlog in de Krim. Zij bood haar diensten aan als vrijwilligster bij het korps in Straatsburg en vond er een familie, een geestelijke gemeenschap: *“Ik herinnerde mij hoe gelukkig wij vroeger waren bij het Leger des Heils. Het was een groots moment voor onze familie. Ik geloof dat de mensen die we nu verwelkomen ook deze vreugde zullen ervaren wanneer ze hun nieuwe omgeving ontdekken...”*

Tatiana, die betrokken is bij de opvang van vluchtelingen via het korps in Straatsburg, heeft in enkele weken tijd al meer dan 200 mensen geholpen met hun administratieve of gezondheidsprocedures. Nu ze een baan heeft, staan er in haar agenda afspraken om hun integratie te vergemakkelijken, maar ook speciale momenten zoals gezelligheid bij een maaltijd, een

kopje koffie, een ontdekkingstocht in de stad, of meditatiemomenten: *“Ik wil dat ze zich thuis voelen, en dat ze hier een familie kunnen vormen.”*

Tatiana is ervan overtuigd dat zij niet toevallig in contact met de vluchtelingen is gekomen, maar dat God haar hun pad liet kruisen om een handgebaar te maken en een woord van hoop en liefde te geven. Zij maakte in 2014 een soortgelijke reis mee en begrijpt het pijnlijke verleden van haar landgenoten. Haar eigen ervaring en de integratie van haar hele familie in een nieuw land is een geruststellende ervaring voor nieuwkomers. Zelfs wanneer hun moraal op een laag pitje staat, weten ze dat ze begrepen worden door iemand die met hen meeleeft. Natuurlijk was het nodig om hun vertrouwen te winnen. In eerste instantie ging Tatiana naar de hotels waar de gezinnen verbleven en vertelde hen over de hulp die zij van het Leger des Heils konden krijgen. Beetje bij beetje ontstond er een hechte band.

Ze aarzelt niet om een troostend woord te geven. Eenmaal per week worden zij die dat wensen uitgenodigd om samen te komen bidden voor hun land en hun achtergebleven geliefden. Een tiental mensen, zelfs niet-christenen, doen mee. De vragen blijven komen: *“Waarom deze oorlog, waarom zoveel ellende...”*. Tatiana antwoordt hen met Gods belofte: *“Ik, de Heer, wil jullie een toekomst geven om naar uit te zien.”*¹ In feite hebben deze ontwortelde gezinnen in hun omzwervingen een vrouw gevonden die onvermoeibaar haar zending voortzet opdat iedere vreemdeling, iedere mens in nood een woord van liefde en troost kan horen, zoals een van de nieuw aangekomenen zegt: *“Hier is het aangenaam en geruststellend, je voelt je thuis.”* ■

Interview door Cécile Clément

Naar de Franse les

Sinds juni worden er cursussen **Frans als Vreemde Taal** gegeven aan een twintigtal vluchtelingen. Op regelmatige basis, drie keer per week komen ze samen om cursus te volgen. Er is een hechte vriendschapsband gesmeed, elk rustmoment is een gelegenheid om ervaringen te delen, je verdriet toe te vertrouwen, soms zelfs een momentje van gebed.

Een adempauze en mooie ontdekkingen

In augustus konden zo'n veertig mensen een uitstap maken naar de Noordelijke Vogezes. Deze vakanties kunnen alleen maar gunstig zijn voor de families die zulke droeve tijden doormaken. Deze momenten zijn een essentiële hulpbron en stelt kinderen ook in staat om net als de andere vakanties te hebben, waarover ze kunnen vertellen bij de start van het schooljaar. In juli namen vijf kinderen deel aan het kamp Cadet Torchbearer (verkennersactiviteit) in het Centre de Chausse, in de Cevennestreek.

Hier start de vakantie voor een aantal kinderen uit Oekraïne

DANK U WEL

Al deze projecten worden gefinancierd door de vrijgevigheid van de bevolking, en we spreken onze dank uit aan alle donateurs. De begeleiding van de Oekraïense vluchtelingen is nodig voor een vrij lange termijn, zolang de behoeften worden gevoeld.

Getuigenis

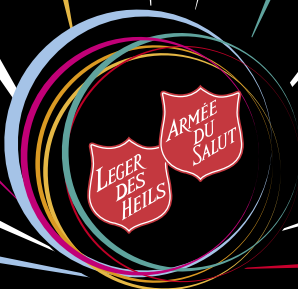
Angelica is een paar maanden geleden in België aangekomen. Na vele administratieve procedures vindt ze stilaan een glimlach. Ze begint een nieuw leven in de hoop een stabiel leven te vinden in België en sociaal te integreren. Ze getuigt:

“Ik ben heel blij dat ik leden van het Leger des Heils heb ontmoet. Ik werd hartelijk ontvangen. Ik kwam in België aan met slechts één tas. Ik kreeg alle hulp die ik nodig had: kleding, huisvesting, administratieve hulp. Vandaag zijn mijn papieren in orde, ik zal Frans leren en ik kan nu officieel op zoek naar werk. Hartelijk bedankt.”

Anzhela

ACHTER DE DUISTERNIS

INTERNATIONALE GEBEDSDAG
VOOR DE SLACHTOFFERS VAN
MENSENHANDEL

Zondag 25 september 2022

“

MAAR
EEN DIEF
KOMT ALLEEN
MAAR OM TE STELEN
EN TE DODEN EN TE
VERNIETIGEN. IK BEN
GEKOMEN OM LEVEN TE
GEVEN EN OVERVLOED.

JOHANNES 10:10

”